

MONOGRAFIA
POKONFERENCYJNA

SCIENCE,
RESEARCH, DEVELOPMENT #7

Economy. Management.

State and Law

Valletta (Republic of Malta)

30.07.2018- 31.07.2018

U.D.C. 004+62+54+66+082

B.B.C. 94

Z 40

Zbiór artykułów naukowych recenzowanych.

(1) Z 40 Zbiór artykułów naukowych z Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej (on-line) zorganizowanej dla pracowników naukowych uczelni, jednostek naukowo-badawczych oraz badawczych z państw obszaru byłego Związku Radzieckiego oraz byłej Jugosławii.

(31.07.2018) - Warszawa, 2018. - 32 str.

ISBN: 978-83-66030-40-4

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Wszelkie prawa autorskie zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do artykułów z konferencji należą do ich autorów.

W artykułach naukowych zachowano oryginalną pisownię.

Wszystkie artykuły naukowe są recenzowane przez dwóch członków Komitetu Naukowego.

Wszelkie prawa, w tym do rozpowszechniania i powielania materiałów opublikowanych w formie elektronicznej w monografii należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

W przypadku cytowań obowiązkowe jest odniesienie się do monografii.

Nakład: 80 egz.

«Diamond trading tour» ©

Warszawa 2018

ISBN: 978-83-66030-40-4

Redaktor naukowy:

W. Okulicz-Kozaryn, dr. hab, MBA, Institute of Law, Administration and Economics of Pedagogical University of Cracow, Poland; The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland.

КОМИТЕТ НАУКОВЫ:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, Institute of Law, Administration and Economics of Pedagogical University of Cracow, Poland; The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland;

С. Беленцов, д.п.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;

Z. Ćekerevac, Dr., full professor, «Union - Nikola Tesla» University Belgrade, Serbia;

Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;

И. Лемешевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;

Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы, Россия.

КОМИТЕТ ORGANIZACYJNY:

A. Murza (Przewodniczący), MBA, Ukraina;

A. Горохов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;

A. Kasprzyk, Dr, PWSZ im. prof. S. Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;

A. Malovychko, dr, EU Business University, Berlin – London – Paris - Poznań, EU;

S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;

M. Stych, dr, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Polska;

A. Tsimayeu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belarus.

Recenzenci:

L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPU im. K.D. Ushinskogo, Ukraina;

М. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия.

**COMPANIES AND CONDITIONS FOR REGULATING THEIR
RELATIONS**

Gejua Merab5

**РОЛЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

Дзюрах Ю.М.9

**EXTERNAL ENVIRONMENT OF ENTERPRISE INVESTMENT
ATTRACTIVENESS IN THE CONTEXT OF REGIONAL
DEVELOPMENT**

Levchenko Y., Shershenyuk E.12

**LOCAL BUDGETS – FINANCIAL BASIS OF BODIES LOCAL
GOVERNMENT**

Tanasiuk M.17

**МЕТОДИКА ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
В УМОВАХ СТАЛОГО СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ**

Доценко В. Ю.,20

**ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВОГО ВІДОБРАЖЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ
ТОВАРІВ ЗІ ЗНИЖКОЮ**

Максименко І.Я., Васильченко Е. В.22

**ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА, ЯК ІНСТРУМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ
БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ БАНКУ**

Зоря О.П., Газієва В.В.25

**ПОНЯТИЕ И ОСНОВНЫЕ ПРИЗНАКИ В ПОНИМАНИИ ТИПА
ГОСУДАРСТВА**

Маннасова А.А.29

COMPANIES AND CONDITIONS FOR REGULATING THEIR RELATIONS

Gejua Merab

Doctor of Economics. Associated Professor. Sokhumi State University

Keywords: regulation, competition, organization, economic activity

Competition is an effective coordinator for economic activity. It positively impacts almost every aspect of activities of the organization and coerces the organization to use material, labour and financial resources rationally; enhances economic and social effectiveness of its activity; carries out concentration of capital; develops innovative processes, creates and produces new high quality products.

In this respect, the government and local authority should promote establishment of a competitive environment. Competitive environment develops and improves if the government promotes establishment of new, including small organizations, formation of competitive structures, especially denationalization in the process of commercialization and privatization of state property [For example: 2; p.21].

Cases of unfair competition occur in the practice of economic activity very often. Unfair competition can be defined as any kind of action of business entities that are oriented in acquiring priorities in entrepreneurial activity and contradict to the legal provisions, business rules, good faith requirements, wisdom, justice and can cause (or have caused) the loss of other business subjects – competitors or their business reputation.

Some entrepreneurial entities represent a monopoly on a market of goods or, in other words, occupy a dominant position. World practice has developed a formal approach of determining the dominant position of the monopoly of the organization in the relevant market, i.e its criteria. Monopoly is generally perceived as a situation where 50% or more belongs to one manufacturer, 75% and more –

two of the manufacturers; It's hard for a new manufacturer to enter the industry; there is a sharp increase in prices on the products of certain manufacturer (manufacturers) that do not correspond to the demand and supply of the market; prices are reduced through reduction of cost price, which is disproportionately lower than the results of scientific and technological progress; rate of income of particular manufacturers, their expenses, are much higher than the level in the industry.

Today, world practice has accumulated great experience in the state anti-monopoly activity and in regulating the entrepreneurial entities of the so-called "limited business practices (LBP).

The legislation related to the LBP is referred to differently in various countries. It is an Antitrust Law in the United States of America, Anti-monopoly – in Japan, fight against deterrent practices in the majority of EU states, Anti cartel Law – in Germany, Austria, Switzerland and others.

In all national systems of law, a combination of different principles is used in connection with LBP: the common principle is set up in usual, which is added by some other specially defined act. Two systems of

regulating LBP have been established to date: American, which operates in the USA, Germany and some other countries and are derived from the principle of prohibition, i.e, formal and legal prohibition of monopoly; recognition of horizontal or vertical agreement as illegality, despite assessment of particular results and their affect on market economy; European (adopted in the EU, Japan and in some other countries), which is based on the principle of control and regulation. Here the monopolistic activity, expressed in the horizontal or vertical agreement, is not excluded in principle, but is allowed until the terms of the law are violated.

The world economy has also accumulated an important experience of state control of Antimonopoly Law, which is implemented differently in different countries.

In the United States, Japan, France, Belgium, Switzerland and Canada, the question of violation of law arises when the claim is filed by an interested company or the state body.

In addition to the above procedures in Scandinavian countries, Austria, Spain and the European Union, the procedure for compulsory notification of restricting the contracts of

agreements or terms concluded by the Parties, shall apply; moreover, it is necessary to register such agreements in the registry of special agreements or cartels. However, these obligations are not always fulfilled.

According to LBP Law, the list of sanctions includes: prohibition of implementation of certain forms of restrictive practices;

Recommendation on the measures to restore free competition (increase of prices, representing licenses); recognition of the Agreement or Contract of Purchase completely or partially annulled; recovery, compensation of damages in accordance with private complaints; removal of fines 1 million dollars – in the USA, 5 million yen in Japan, etc.). Criminal sanctions during criminal procedure.

In the countries where there are court proceedings and administrative bodies, it is recommended to take certain measures if the law violation is fixed, in case of violation of the above actions, the case comes into court or the claim is brought directly.

In order to introduce foreign experience in Georgia, it is necessary to do the following: establishing an association with commercial organizations, merging or joining; merging and join-

ing commercial organizations, if the sum of their assets by the last balance of payments exceeds 100,000 living wage; liquidation or division of state and municipal enterprises if their assets exceeds 50,000 living wage or if it is accompanied by the appearance of entrepreneurial entity whose share at the relevant commodity market exceeds 35%; acquisition or use of the intangible assets of one entrepreneurial entity (group of individuals), which produces the key enablers, if the property carrying amount (which is the subject of transaction) exceeds carrying amount of basic means or 10% of intangible assets of the entrepreneurial entity; acquisition of the rights by an individual (group of individuals) which may determine the conditions of management of the entrepreneurial entity in his/her entrepreneurial activity or to perform the functions of its executive body.

If the carrying amount of assets of the specified individuals exceeds 100,000 living wage, or one of them is an entrepreneurial entity entered into the register of entrepreneurial subjects and has more than 35% share on the market of particular goods, it is necessary to make a preliminary consent for the transaction.

In our opinion, the law should also include compulsory division of commercial organizations engaged in entrepreneurial activities. So if such organizations occupy the dominant position and have two or more violations of Antimonopoly Law, the State Antimonopoly body has the right to make a decision of forced dividing it into several organizations, unless this will contribute to the development of competition.

In the countries with Antimonopoly Law the decision with the above regard is made when there is a combination of the following conditions: possibility of organizational and territorial isolation of its structural units; lack of a close technological interdependence between its structural units (in particular, if the volume of goods consumed by a structural unit of the legal entity

(work, services) do not exceed 30% of total quantity of the product produced by this unit (work, services); possibilities of legal entities to work independently on the market of particular goods due to reorganization.

Practice shows that the reasonably implemented state regulation of inter-company relations allows agreeing considerable quantity of interests of the population and economic subjects.

References:

1. Torrington D., Hall L., Taylor S., Human Resource Management <https://www.thehousekeepingdirector.com/uploads/6/8/2/6/6826042/18959996-human-resource-management-6th-edition.pdf>
2. Tsimintia K. State Regulation of Economy (Aspects of Economic Security). Tbilisi, 2009. 139 p.(In the Georgian language).
3. Storey J. Human Resource Management: A Critical Text. London: Routledge Revivals, 2010. 399 p.

РОЛЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Дзюрах Ю.М.

Асистент кафедри адміністративного та фінансового менеджменту
Національний університет «Львівська політехніка»

Ключові слова: національна безпека України, фінансова безпека, економічна безпека.

Keywords: national security of Ukraine, financial security, economic security.

В умовах загальної нестабільності питання національної безпеки в цілому та фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання ключових галузей економіки стоїть надзвичайно гостро. Проблема національної безпеки держави має важливе значення в контексті загального розвитку країни та реалізації її національних інтересів. Саме тому, питання забезпечення ефективного функціонування системи національної безпеки держави є чи не найважливішим для будь-якої країни світу.

Важливою умовою ефективного функціонування системи фінансово-економічної безпеки держави є правильно організована система фінансових відносин між державою та суб'єктами господарювання, яка передбачає ефективний розподіл та використання фінансових ресурсів. Стан безпеки у

фінансовій сфері залежить від чинників внутрішньої та зовнішньої політики держави, ефективно побудованої стратегії розвитку та функціонування фінансової системи.

Національна безпека держави є складною багаторівневою системою, яка містить в собі складові, представлені на рис.1.

Систему законодавства в сфері національної безпеки становлять:

- 1) Конституція України, що визначає основні права, свободи та обов'язки людини та громадянина в сфері національної безпеки України, компетенцію, повноваження та коло суб'єктів їх забезпечення тощо;
- 2) закони України, що за-

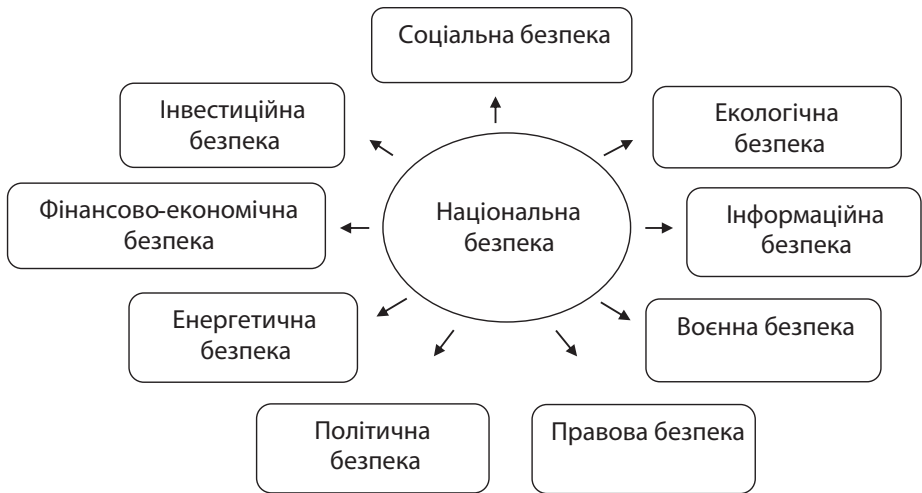

Рис. 1. Складові національної безпеки України

кріплюють загальні засади формування, виконання та проведення політики національної безпеки;

3) міжнародні договори, ратифіковані парламентом, що встановлюють правові засади міжнародного співробітництва в окремих сферах національної безпеки;

4) підзаконні нормативно-правові акти, що конкретизують та деталізують законодавчі норми щодо нейтралізації реальних та потенційних загроз в сфері національної безпеки України.

Основними принципами забезпечення національної безпеки країни є:

- пріоритет прав і свобод людини і громадянина;

- верховенство права;
- пріоритет договірних (мирних) засобів у розв’язанні конфліктів;

- своєчасність і адекватність заходів захисту національних інтересів реальним і потенційним загрозам;

- чітке розмежування повноважень та взаємодія органів державної влади у забезпеченні національної безпеки;

- демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією держави та іншими структурами в системі національної безпеки;

- використання в інтересах України міждержавних систем

та механізмів міжнародної колективної безпеки.

Кризові явища, що останнім часом відбуваються на фінансових ринках, безпосередньо позначаються на соціально-політичній ситуації в країні, а фінансові катаклізми, що час від часу виникають як всередині держави, так і на світовій арені, призводять до погіршення рівня життя населення та зростання соціальної нестабільності у суспільстві. Все це посилює увагу до проблем забезпечення національної безпеки держави, адже без вирішення цих проблем реформування ключових секторів економіки не буде ефективним.

Забезпечення високого рівня захищеності національних інтересів, за якого створюються належні умови для стабільного розвитку особистості, суспільства та держави, є завданням політики національної безпеки держави.

Національна безпека держави повинна передбачити забезпечення такого розвитку фінансово-економічної системи і фінансових відносин в державі, при якому створюються необхідні умови для стабільності та розвитку соціаль-

но-економічного та фінансового сектору країни; збереження цілісності та єдності бюджетної, кредитної та податкової систем; успішного подолання внутрішніх і зовнішніх загроз України.

Отже, національна безпека України забезпечується шляхом проведення виваженої державної політики відповідно до прийнятих в установленому порядку доктрин, концепцій, стратегій і програм у політичній, економічній, соціальній, військовій, екологічній, науково-технологічній, інформаційній та інших сферах. Забезпечення національної безпеки дає можливість звести до мінімуму загрози зовнішнього та внутрішнього характеру.

EXTERNAL ENVIRONMENT OF ENTERPRISE INVESTMENT ATTRACTIVENESS IN THE CONTEXT OF REGIONAL DEVELOPMENT

Levchenko Yaroslava

Doctor of Social sciences in Economics (Lithuania)

Assistant of Department of Economics and Entrepreneurship Kharkov
National Automobile and Highway University

Shershnyuk Elena

Docent of Department of Economics and Entrepreneurship Kharkov
National Automobile and Highway University

Keywords: financial infrastructure, transnational companies, market relations, a “stand-by” loan, World Bank, International Monetary Fund.

The author found that the problem of increasing investment attractiveness is to be solved not only by enterprises but also by the state, the interaction of the investor with the state is a factor influencing the investment attractiveness of an enterprise, that is why it is worthwhile to pay attention to the external environment and work of the state concerning its interaction with a private investor.

The structure of the problematic situation is characterised by impossibility of attracting the necessary investment funds to the enterprise, and the selection of financing source is its integral part, it is logical to consider this issue. The transition to market relations in the sphere of investment concerns primarily sources of invest-

ment. Investments in enterprise IA can be carried out with the use of:

- own financial resources of the enterprise;
- funds borrowed from investors;
- investment budget allocations;
- borrowed financial resources (Fedorenko, 2007).

The market financial infrastructure provides accumulation of savings, which return in the form of effective investments. This is especially important for Ukraine under current conditions of development and establishment of its market structures, searching for forms of implementing the investment process adequate to the market forms of economic activity. It is the credit and financial sector that provides funds for investments in

the disposal of enterprises and within which there takes place movement of funds from those sectors of the economy where there is a certain surplus to the sector that feels lack of funds as well as from the sectors with a lower profitability for investing to the sectors with greater profitability (Fedorenko, 2007).

Currently the production sector, trade, repair of motor vehicles, production of household goods and personal use items are the most profitable activities in Ukraine, while transactions in the real estate market, renting, engineering, providing municipal and individual services and activities in the areas of construction and tourism (including hotel industry activities) are unprofitable. It should be noted that almost half of the funds invested in fixed assets falls exactly to more profitable economic activities (Andrash, 2012).

Banking structures under market conditions are independent economic units, which are actively involved in the investment process by crediting enterprises and exercising control over effective use of financial resources. Banks engage a significant portion of resources to their loan fund on a commercial basis, which is a motiva-

tion for increasing investment efficiency (Fedorenko, 2007).

Private investments can be attracted by the following ways:

- establishment of enterprises with participation of foreign capital;
- establishment of enterprises fully owned by foreign investors;
- acquisition of enterprises, property complexes, buildings, structures, shares in enterprises, securities by foreign investors;
- acquisition of land and natural resource rights.

Therefore, private capital can be obtained in the form of direct and portfolio investment. Among direct foreign investors there can be singled out three categories:

- transnational companies (TNCs);
- institutional investors (including international financial institutions, IFIs);
- investors-entrepreneurs.

TNCs and investors-entrepreneurs invest mainly in non-monetary form because, knowing the specifics of the economic sectors very well, try to establish their own business standards and import their equipment and technologies. Institutional investors and IFIs prefer investments in monetary

form, which is a natural expression of a typical behaviour of financial intermediaries. In the author's opinion, it is TNCs and investors-entrepreneurs that are strategic investors for the motor transport sector of Ukraine, because, except for providing funds, they introduce advanced standards of organization of enterprise functioning. Another reason is that the support of institutional investors and IFIs is focused on the real economy sector (metallurgy, energy, transport, etc.). But under conditions of crisis in Ukraine the state support is almost the main lever in investing into enterprises of the motor transport sector, since attracting foreign investors to injecting capital into enterprise development on the territory of a country with an unstable economy, becomes almost impossible.

As regards portfolio investments, their share is much smaller than that of direct investments, which is explained by poor functioning of the stock market in Ukraine (Stock market, 2016).

An important role in providing financial assistance to Ukraine plays the activity of international organizations. The first creditor is IMF (International Monetary Fund, IMF), which provides funding of state programs

aimed at fighting high inflation rates and general monetary-financial instability. The work of the IMF is governed by the principle of conditionality, under which member countries can receive credits only if they agree to pursue a certain economic policy.

Another international creditor is the World Bank (World Bank, WB). Unlike the IMF, which aims at facilitating the resolution of short-term macroeconomic crises, WB solves problems of long-term economic development. Its priority is structural reforms, such as trade liberalization, privatization, reform of education and health care, investments in infrastructure.

In recent years Ukraine has received support from all these sources but the scope and nature of this assistance did not always correspond to its real needs. Thus, in 2012 the IMF approved a "stand-by" loan of USD 16.4 billion intended to help the official authorities of Ukraine in restoring financial and economic stability and strengthening the confidence in the country. The plan of the official authorities includes the improvement of monetary and exchange rate policy, bank recapitalization, adjusting fiscal policy and income policy (a "stand-by" loan, 2016).

Another lender, WB, collaborates with Ukraine in improving its international competitiveness by financing measures on infrastructure improvement, providing advice on issues of the policy aimed at improving the investment climate. Since 1992, when Ukraine joined the WB, its obligations on providing Ukraine with credits amounted to a total of USD 5.3 billion for carrying out 38 operations (The World Bank, 2016).

Today the EBRD has made investments in 289 projects with a total value of EUA14.8 billion. The money is intended for the following measures:

- improving efficiency, competitiveness and corporate governance standards in the private sector of Ukraine;
- developing internal capital markets;
- increasing energy efficiency and energy security of all sectors of the economy;
- improving efficiency and reliability of infrastructure objects (Strategy in Ukraine, 2016).

Major credit funds of international organizations are aimed at modernization and development of such sectors of the national economy as metal-

lurgy, energy and transport.

The internal investment crisis causes the actualization of attracting foreign investments. They are of great importance for the economy of the host country, as they provide an effective integration of the national economy into the world economy (thanks to the industrial and scientific and technical cooperation), are a source of capital investments (including those in the form of modern means of production), involve domestic entrepreneurs into the best economic practices, contribute to promoting innovations, stimulating the imitation and borrowing of best business practices of developed countries, increasing labor productivity and improving the population welfare (Pirog, 2005).

Prospective international investors are reluctant to finance the Ukrainian economy, while existing capital providers are constantly faced with difficulties associated with non-transparent, inconsistent, contradictory and largely excessive regulatory regulation, and in some cases, lack of regulatory control (Investing in Ukraine, 2016).

Summarizing the aforesaid, it is necessary to note the acute need for the development of fundamentally new and improving existing models of

interactions between participants in the investment chain.

Bibliography:

1. Fedorenko, V. H. (2007). Investytsyi ta ekonomika Ukrainy. *Ekonomika Ukrainy*, 5, 12–16.
2. Andrash, O. A. (2012). Upravlinnia investytsiynoiu pryvablyvistiю pid-priemstv hotelnoho hospodarstva. Simferopol, 179.
3. Stratehiya diialnosti v Ukraini. European Bank for Reconstruction and Development. Rezhym dostupu: <http://www.ebrd.com/home>
4. Pirog, O. V. (2005). Inostrannye investitsii kak faktor ekonomicheskogo rosta Ukrainy. *Ekonomika promyshlennosti*, 1 (27), 87.
5. Investing in Ukraine: Improving Ukraine's international investment attractiveness is key 2016 goal. Available at: <http://bunews.com.ua/economy/item/improving-ukraines-international-investment-attractiveness-is-key-2016-goal>

LOCAL BUDGETS – FINANCIAL BASIS OF BODIES LOCAL GOVERNMENT

Mykhailo Tanasiuk

Chernivtsi Trade and Economics Institute of KNTEU, Chernivtsi, Ukraine

***Abstract.** The economic essence and functions of local budgets are analyzed, the role of local budgets in the formation of financial resources as the basis of community support and development is considered.*

Keywords: local budgets, financial resources, revenues of local budgets, local government.

The central place within the financial base of local self-government is local budgets, which local councils independently develop, approve and execute in accordance with the Budget Code of Ukraine.

Local budgets occupy not only an important place in the budget system, but also one of the central places in the economic system of each state, their role and significance are directly conditioned by the type of economic system, selected goals and priorities of social development [3].

Local budgets as an economic category reflect the monetary relations that arise between local governments and subjects of distribution of the part of the value of the gross domestic product on the formation of funds for the funds to ensure the socio-economic

development of the regions and improve the well-being of their population [5].

The revenues of local budgets characterize the sphere of economical relations of the society, which is connected with the formation, distribution and use of financial resources of the regional level and are used by local authorities to provide current and perspective tasks for the development of the region [4].

Revenues that are fixed by local government budgets and are taken into account in determining the amount of intergovernmental transfers include the following taxes and duties (compulsory payments) [2]:

- personal income tax;
- state duty in the part belonging to the corresponding budgets;

– fees for licenses for the conduct of certain types of economic activities and certificates issued by the executive bodies of the respective councils;

– payment for the state registration of business entities, which is coped with by the executive bodies of the respective councils;

– payment for a trade patent for the pursuit of certain types of business activities (with the exception of fees for the purchase of commercial patents by petrol stations – autoprocesing stations, refueling points), which is enforced by the executive bodies of the respective councils;

– receipt of administrative fines imposed by the executive bodies of the respective councils or established by administrative commissions in accordance with the established procedure;

– the single tax for small businesses in the part belonging to the respective budgets.

Independence of local budgets is guaranteed by their own and enshrined on them on a stable basis by law by national income, as well as the right to determine independently the directions of using local budget funds in accordance with the law. Intervention of state bodies in the process of

drafting, approval and implementation of local budgets is not allowed, except in cases provided by laws [3].

The economic essence of local budgets manifests itself in their functions and purpose, namely [1]:

–in the formation of monetary funds, which are the financial support of the activities of local authorities;

– distribution and use of these funds between sectors of the national economy;

– control over the financial and economic activity of enterprises and organizations subordinate to these authorities.

Consequently, the financial base of local self-government bodies and an integral part of the budget system of the country are local budgets, which play a significant role in providing financial resources to the regions, and also contribute to the economic and social development of society.

References:

1. State regulation of the economy: Textbook. – 3-rd type. / Stechko D.M. – K., 2006. – 262 p.
2. Karlin, M.I. The financial system of Ukraine: a manual for the studio. high schools / M.I. Karlin. – K.: Knowledge, 2007. – 324 p. – (Higher education of the XXI century).
3. Local finances: a textbook / ed. doctor of sciences, prof. O. P. Kirilenko. – 2nd

- form., Additional. and processing. – Ternopil: Economic Thought TNEU, 2014 – 448 pp.
4. Pasichnyk Yu.V. Budget system of Ukraine / Yu.V. Pasichnyk: Teach. manual. – 2-nd form. processing and add – Kyiv: Knowledge, 2008. – 670 p.
5. Yuhimenko P.I., Fedosov V.M, Lazebnik L. L. and others. Theory of Finance: Textbook / Ed. prof. V.M. Fedosov, S. I. Yuriy. – K.: Center for Educational Literature, 2010. – 576 pp.

МЕТОДИКА ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ СТАЛОГО СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Доценко В. Ю.

Львівський університет бізнесу та права

Ключові слова: охорона здоров'я, ефективність, сталий розвиток, сталий соціальний розвиток, методика оцінки.

Keywords: health, efficiency, sustainable development, sustainable social development, assessment methodology.

Одним з недоліків стратегії розвитку сфери охорони здоров'я в Україні є певною мірою недосконалий методологічний апарат її оцінки. У першу чергу відзначимо відсутність методологічної єдності підходів, що може бути досягнута, на наше переконання, виключно за рахунок піднесення мети розвитку сфери охорони здоров'я з суто соціального рівня на рівень національних інтересів. Одним з можливих шляхів такого методологічного перетворення вважаємо позиціонування мети розвитку сфери охорони здоров'я у контексті забезпечення складової сталого розвитку – сталого соціального розвитку, що загальновизнаною суспільною цінністю, одним з ключових завдань, визначених на рівні ООН [1].

Вергун А. М. та Тарасенко І. О. підкреслюють, що проблему забезпечення сталого розвитку необхідно вирішувати з урахуванням стану біологічних, географічних, економічних та соціальних об'єктів певної країни (території, галузі, підприємства), а також сукупності факторів та умов зовнішнього середовища. Вирішення глобальних проблем, переконують науковці, неможливе без узгодження дій та стратегій розвитку на всіх рівнях – від рівня світової спільноти в цілому і рівня окремих країн до рівня промисловості та конкретних підприємств; результатом системного вирішення економічних, екологічних та соціальних проблем на всіх рівнях і буде забезпечення сталого розвитку [2, С. 215].

У макроекономічному вимірі особливого значення набуває вірна оцінка динаміки показників, прив'язаних до людського розвитку. Серед них можливо вказати на [3, С. 3]:

- видатки зведеного бюджету на охорону здоров'я у % до ВВП та загальної суми видатків;
- середня очікувана тривалість життя при народженні;
- загальний коефіцієнт смертності;
- коефіцієнт смертності дітей у віці до 1 року;
- кількість населення в розрахунку на одного лікаря.

Показники ефективності охорони здоров'я ґрунтуються передусім на положенні статті 16 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», де вказується, що мережа державних і комунальних закладів охорони здоров'я формується з урахуванням потреб населення у медичному обслуговуванні, необхідності забезпечення належної якості такого обслуговування, своєчасності, доступності для громадян, ефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів [4].

Слід відзначити, що недостатньо дослідженим на сьогоднішній день є питання інтеграції індивідуальної оцінки ефективності системи охорони здоров'я у загальну оцінку. На наше переконання, підхід, що враховуватиме індивідуальну оцінку стане більш клієнторієнтованим та сприятиме різносторонньому підвищенню ефективності системи охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Transforming our world: the 2030 agenda for sustainable development. URL <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf> (Last accessed: 10.12.2017).
2. Вергун А.М., Тарасенко І.О. Концепція сталого розвитку в умовах глобалізації. Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. 2014. № 2 (76). С. 207–218.
3. Заклади охорони здоров'я та захворюваність населення України у 2016 році: статистичний бюлетень / відповід. за випуск О. О. Кармазіна. Київ: Державна служба статистики України, 2017. 92 с.
4. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-XII. Дата оновлення: 01.01.2016. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> дата звернення: 06.06.2017).

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВОГО ВІДОБРАЖЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ТОВАРІВ ЗІ ЗНИЖКОЮ

І.Я. Максименко, к.е.н., доц.

Запорізький національний технічний університет
м. Запоріжжя, Україна

Е. В. Васильченко, магістрант

Запорізький національний технічний університет
м. Запоріжжя, Україна

Ключові слова: бухгалтерський облік, договір, податкові зобов'язання, роздрібні підприємства, торговельні знижки.

Keywords: accounting, contract, tax liabilities, retail companies, trade discounts.

Згідно із статтею 632 ЦКУ, ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін. Зміна ціни після укладення договору допускається тільки у випадках і на умовах, передбачених законом чи договором

У зв'язку з цим оптовим продавцям у договорі бажано одразу передбачити можливість надання знижки. Утім, якщо первісно таку можливість не було встановлено, завжди можна необхідні положення додати до договору шляхом укладення додаткового договору.

Роздрібні підприємства здійснюють торгівлю на умовах публічного договору (ч. 1 ст. 633 ЦКУ).

Він, як правило, виконується в момент здійснення продажу і укладається в усній формі згідно з ч. 1 ст. 206 ЦКУ. Оскільки зміна ціни після виконання договору неможлива (ч. 3 ст. 632 ЦКУ), знижки на роздрібному підприємстві надаються в момент здійснення продажу. Винятком може бути тільки перегляд ціни у випадку, якщо після продажу виявлено брак чи будь-яку іншу невідповідність товару заявленим характеристикам.

Тобто, будь-якому торговельному підприємству потрібно розробити Положення про маркетингову політику та (або) Положення про

знижки, в яких передбачити всі можливі види знижок, умови їх надання та порядок оформлення.

На підприємстві роздрібної торгівлі знижки, як правило, надають при проведенні різних акцій і розпродажів. На кожен такий захід продавець розробляє план і видає наказ про його проведення.

У бухгалтерському обліку саму суму знижки, наданої до або в момент відвантаження (передання) товарів, не відображають. Тобто на дату відвантаження товарів в обліку продавця показують дохід від їх реалізації вже з урахуванням знижки (за кредитом субрахунку 702). Одночасно з відображенням доходу від реалізації відбувається стандартне списання собівартості реалізованих товарів (дебет субрахунку 902).

Податкові зобов'язання з ПДВ на «знижкові» товари нараховують у загальному порядку. Базою оподаткування в цьому випадку є продажна вартість товарів з урахуванням знижки.

Тобто в цілях обкладення ПДВ потрібно порівнювати ціну реалізації з ціною придбання. Якщо вище виявляється ціна придбання, на суму перевищення слід дона-

рахувати податкові зобов'язання з ПДВ. На цю суму продавець випишує окрему податкову накладну, яку залишає в себе (з типом причини «15»). Донарахування ПДВ у цьому випадку відображають проводкою: Дт 949 – Кт 641/ПДВ.

Також можлива ситуація, коли знижки надаються до відвантаження товару, але після отримання передоплати від покупця. У цьому випадку без коригувань не обійтися. На дату повернення коштів продавець складає розрахунок коригування до оформленої раніше податкової накладної і надсилає його покупцю для реєстрації в ЄРПН. Право на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ продавець набуває тільки після реєстрації розрахунку коригування в ЄРПН покупцем.

Таким чином, у бухгалтерському обліку саму суму знижки, наданої в момент продажу, не відображають. У разі надання знижки на товари після їх відвантаження підприємство-продавець має право зменшити податкові зобов'язання з ПДВ за умови виписки ним розрахунку коригування до податкової накладної та її реєстрації покупцем в ЄРПН.

Література:

1. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 р. № 2755-VI (із змінами та доповненнями).
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV (із змінами та доповненнями).
3. Максименко І.Я. Особливості обліково-аналітичного відображення товарних запасів в системі управління торгівельним підприємством / І. Я. Максименко, Т.В. Вайло // Науково-практичний журнал Ін-вестиції: практика та досвід – 2016. – № 16. – С. 22-25.
4. Максименко І.Я. Особливості бухгалтерського обліку товарних запасів в системі управління торгівельним підприємством / І. Я. Максименко, Т.В. Вайло // Scientific journal «ECONOMICS AND FINANCE» SCIENCE AND PRACTICE: Collection of scientific articles. – Thorpe-Bowker®, Melbourne, Australia, 2016. – С. 169-171.

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА, ЯК ІНСТРУМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ БАНКУ

О.П. Зоря,

к.с.н., доц. Запорізький національний технічний університет
м. Запоріжжя, Україна

В.В. Газієва,

магістрант Запорізький національний технічний університет
м. Запоріжжя, Україна

Ключові слова: активи, банківська установа, бухгалтерський облік, зобов'язання, облікової політики, обліковий процес, фінансові результати.

Keywords: assets, banking institution, accounting statement, liabilities, accounting policies, accounting process, financial results.

Основними нормативними документами, які регулюють питання формування облікової політики банківських установ та внесення до неї необхідних змін, є: Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV (редакція станом на 01.07.2018 р.) «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та Постанова Правління НБУ № 75 від 04.07.2018 р. «Положення про організацію бухгалтерського обліку, бухгалтерського контролю під час здійснення операційної діяльності в банках України».

Облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що

використовується банком для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності. [2]

Облікова політика ПАТ «МетаБанк» – це сукупність визначених у межах чинного законодавства України принципів, методів і процедур, що використовуються ПАТ «МетаБанк» під час здійснення підрозділами Банку операційно-облікової роботи, складання та подання звітності за результатами діяльності Банку.

Метою облікової політики ПАТ «МетаБанк» є встановлення єдиних принципів, методів та процедур

здійснення та відображення у бухгалтерському обліку операцій Банку.

Усі операції Банку підлягають відображенню на рахунках бухгалтерського обліку без будь-яких винятків.

Згідно з визначенням Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» підприємство самостійно: визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства. [1]

Облікова політика ПАТ «Мета-Банк» базується на наступних основних принципах бухгалтерського обліку, які покладені в основу облікової політики та якими слід керуватися при визнанні та оцінці активів, зобов'язань та капіталу, а також правил класифікації у бухгалтерському обліку активів, зобов'язань, доходів, витрат та капіталу банку з метою організації бухгалтерського обліку, дані якого є підставою для складання звітності щодо результатів діяльності Банку: повне висвітлення, превалювання сутності над формою, автономність, історична (фактична) собівартість, обачність, безперерв-

ність, безперервність, послідовність. [3]

Методи облікової політики – це заходи застосування у бухгалтерському обліку задекларованих принципів для забезпечення технології облікового процесу – трансформації даних про окремі операції у різноманітну інформацію для складання звітності та управління діяльністю ПАТ «МетаБанк». До методів облікової політики відносяться – документування операції, оцінка, відображення за визначеними рахунками, інвентаризація, звітність.

Процедури облікової політики – це загальні правила, за якими організується здійснення та відображення операцій в бухгалтерському обліку, складання фінансової звітності із забезпеченням дотримання визначених принципів та методів облікової політики.

Облікова політика є внутрішнім документом ПАТ «МетаБанк». Вимоги облікової політики поширюються на всі установи та структурні підрозділи Банку та є обов'язковими при організації та здійсненні операційно-облікової роботи, відображенні операцій за рахунками бухгалтерського обліку, складанні фінансової звітності.

Облікова політика може змінюватися, якщо зміна: вимагається нормативно-правовими актами Національного банку України та міжнародними стандартами фінансової звітності; приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, результати діяльності банку або грошові потоки банку.

Не є змінами в обліковій політиці: застосування облікової політики до операцій, інших подій або умов, що відрізняються за сутністю від тих, що відбувалися раніше; застосування нової облікової політики до операцій, інших подій або умов, які не відбувалися раніше або були несуттєвими.

У зазначених випадках здійснюється актуалізація облікової політики шляхом внесення відповідних змін та доповнень. За розпорядженням головного бухгалтера наприкінці календарного року не здійснюється актуалізація облікової політики із включенням необхідних змін та доповнень до облікової політики на наступний рік.

Облікова політика прямо не визначає схеми бухгалтерських про-

водок та кореспонденцію рахунків, а також технологічні вимоги до порядку здійснення та відображення операцій ПАТ «МетаБанк». Це викладено у нормативних документах Банку (положенням, порядках, регламентах, технологічних картах, тощо) за напрямками діяльності та видами операцій.

До операцій, прямо не зазначених в обліковій політиці, методи їх відображення у бухгалтерському обліку чинні для подібних операцій.

За порушення вимог облікової політики співробітники банку несуть відповідальність згідно з чинним законодавством та внутрішніми нормативними документами.

Таким чином, облікова політика – це методологія бухгалтерського обліку вибрана ПАТ «МетаБанк», з урахуванням встановлених норм та особливостей, яка спрямована на досягнення його цілей і завдань та використовується з метою забезпечення якісної системи управління та надійності фінансової звітності.

Література:

1. Закон «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»

- від 16.07.1999 № 996-XIV (Редакція станом на 01.07.2018) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14)
2. Положення про організацію бухгалтерського обліку, бухгалтерського контролю під час здійснення операційної діяльності в банках України: Постанова Правління НБУ № 75 від 04.07.2018 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/document/download?docId=73046656>
3. Річний звіт ПАТ «МетаБанк» за 2016-2017 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.mbank.com.ua/>

ПОНЯТИЕ И ОСНОВНЫЕ ПРИЗНАКИ В ПОНИМАНИИ ТИПА ГОСУДАРСТВА

Маннасова А.А.

Студентка 1 курса юридического факультета Стерлитамакский филиал «Башкирский государственный университет»

Научный руководитель – **Чернова Э.Р.**

Изучая особенности типологии как государства, так и права, следует исходить из теоретического обоснования наличия тех или иных типов, соответственно, государства и права.

При этом, немаловажная роль отводится и выявлению критериев, которые составляют основу формирования типологии в целом.

Не лишена типология государства и определенных принципов в понимании таковой.

В связи с чем, видится необходимым предварительно выявить, что же следует подразумевать под типологией государства, а также типологией права. На основании чего выявить основной принцип, отражающий сущность типологии в общем и целом, касаясь, непосредственно, как государства, так и права.

Таким образом, отметим, что под типологией государства следует понимать особую научную клас-

сификацию государств по типам, или как иначе именуют, группам, основываясь на наличии тех или иных общих признаков, которые отражают закономерности возникновения, развития государств, а также и функционирования¹.

Наличие типологии позволяет, в свою очередь, в более полной мере проследить свойства и признаки страны, уяснить сущность, проанализировать значимые структурные изменения, в том числе и в правовой системе, а также дать предположительную оценку дальнейшему развитию страны.

Типология права является собой достаточно общую (аналогично вышеизложенному определению) классификацию права, выявление которой становится возможным благодаря наличию различных, выработанных на теоретическом

¹ Венгеров А.Б. Теория государства и права. – М.: Новый юрист, 2015. – С. 91.

уровне, критериев, которые будут рассмотрены в нижеследующих параграфах.

Также было отмечено, что подобные типологии характеризуются тем, что основываются на некоторых принципах. Так одним из основополагающих является принцип историзма, рассмотрим его более подробно.

Итак, сущность и значимость наличия принципа историзма обуславливается тем, что типология как государства, так и права проливает свет на процесс последовательной трансформации госу-

дарства, а равно и его правовой системы, из одного качественного состояния в совершенно иное, отражая переход от одного исторического типа к другому.

Литература:

1. Акишин М.О. Формационный подход к типологии права и государства // Экономика. Политика. Право. – 2017. – № 1. – С. 4 – 6.
2. Байтин М. И. Сущность и значение типологии государства и права. Саратов: Издат, 2015. – 213 с.
3. Борисов Г.А. Теория государства и права. – М.: Норма, 2017. – 211 с.
4. Бошно С.В. Теория государства и права. – М.: Статут, 2016. – 361 с.
5. Венгеров А.Б. Теория государства и права. – М.: Новый

